

nō homo ergo nihil currēs nō est hō istam & quālibet talem qz stat añs & psequens eē p positiones similes, sed illud bene sequit omne curres ē non hō. ergo nihil curiēs non est hō nā regula allegata vult q ab affirmatiua de predicato infinito sequat negatiua de predicato finito cuiusmodi non arguitur.

Exto arguit sic hec psequētia ē bōa ptingit te currere. ergo ptingit te nō currere & hec eadē nō v3. ergo cōclusio vera pñā tenet & añs ē verū q ista sit bona p3 aristotilē primo priorū dntem ppositi onē de ptingēti ad vtrūlibet pueri p oppositas qualitates. Et q ista nō valeat arguit sic qz si valeret ēt ecōtra valeret sic arguendo contigit te nō currere. ergo cōtingit te currere consequētia tenet qz in oī conuersiōe cōuertens & conuersa sunt puerabilia p:ctōz i pueriōne p accidens & generaliter arguendo ab vno conuertibili ad reliquū & ecōtra t3 pñā vt p3. Et q non valeat econtra arguit sic qz cras erit hoc añs verū & consequens falsam. ergo consequētia nō valet. pñā patet & añs ē notū. qz ponat q cras eris corruptus tūc cras hoc añs erit verū ptingit te nō currere. qz cras eius p:tradiōniū erit falsūz necesse ē te currere qz tūc erit ista ppositio uera impossibile ē te currere. ergo cras erit hec vā ptingit te nō currere tāqz sibi subalterna & alteri p:tradiōes. Istō hito arguit vltra sic cras erit hoc añs verū ptingit te nō currere & cras erit hoc pñs falsū. ptingit te currere qz sequit ptingit te currere. ergo possibile ē te currere igit pñā nō valet & hoc valet vt prius ergo tce. Pro isto dicif q pñā principalis ē satis bona. & ad pbatōnē qñ arguitur ptingit te nō currere. ergo tce. psequitur pñā & tūc ad iprobationē admittit casus. et qñ dicif q añs ē verū ptingit te nō currere. Patet hic dupliciter rñderi. vno mō. & quādo arguit eius p:tradiōniū ē falsū s. necesse ē te currere. ergo hec ē vera ptingit te si currere pōt negari q sit suū p:tradiōniū. s3 hoc ē nō ptingit te nō currere. & si querat de ei? p:tradiōrio. s. necesse ē te currere. pōt dici q hoc ptingit ad vtrūlibet te nō currere. et hec ppositio i casu isto ē fla. Vel pōt dici alr distinguēdo de ptingēti q quoddā ē ptingens ppositioni necessarie totalr p:tradiōes & cuz distinctū & quoddā nō distinctū a ppōne necessaria. sic dicimus q hec deus ē qz plūmif & similiter distinguēdū ē de possibili. & p istā distinctionē satis facit pōt pbari. id elligat rñs respōsiōnē quā voluerit pria. tñ rñio sine dubio ē melior vt mihi apparet.

Exptio arguitur ad pclusionē pncipalē. hec pñā ē bona vidēs istū hoiez nō ē asinus & iste hō est aliquis hō. ergo

aliquid vidēs aliquē hoiez nō ē asinus. & hec eadē nō val3. ergo pclusio uera pñā p3 & añs dī. sic pbo q ista pñā sit bona qz ibi arguitur ab inferiori ad superi? p? posita negatione cū pñātia sibi addita. ergo psequētia bona. Et q ista nō valet pbo sic añs ē verū & cōsequēs falsū i casu posito. ergo tce. & pono q nul? vī deat istū hoiem qui ē sor. & q nullus hō videatur nisi solus plato & plo nō videat ab aliqua pñā nisi a solo asino. isto posito añs ē v3 & cōsequēs s3m. ergo tce. nā pñā ps añtis p3 aliquid vidēs istū hoiez nō ē asinus qz nihil vidēs istū hoiez ē asinus. ergo aliquid vidēs istū hoiem nō ē asinus. cōsequētia p3 ab vli negatiua ad suā p:ticularem negatiua. & añs illud hētur ex casu. s. nihil vidēs istū hoiem est asinus & minor p3 ex casu ille hō ē aliquis hō. & tenet cōsequēs pncipalis cōsequētie ē s3m. s. aliquid nō vidēs hoiem non ē asin? qz p casū nihil videt hoiem nisi asinus qz solus plato videt a solo asino. ergo pñā pncipalis nō valet & ē bona vt prius argutū ē. ergo tce. Pro isto dicif q pñā non valet sicut argumētū i oppositū satis pbat & ad pbatōnē cū allegat scda pcedo bñ regulā. vñ rñā nō dicif q ab inferiori ad iūū superius cū negatione postposita cū quacūqz pñātia subiecti tenet pñā. sed cū debita pñātia tali sic q totū subiectū pncipalis sit subiectū i minori & sic nō arguit i ppositio. s3 ps subiecti pncipalis ppositio ē subiectū i minori. v3 enim sic argui nullo decreto aliquid vidēs istū hoiez nō ē asinus. & aliquid vidēs istū hoiem ē aliquid ita q illud q ē subiectū i pñā ppositio ē subiectū i minori. tñ sic bene pcludif aliqd vidēs hoiez isto casu supposito ut p3. Et si rñ dicēdū ē ad quacūqz solutiōnē. vñ idēz est subiectū i ante & i minori. sed nō ps i maiori ē totū subiectū i minori qz arguendo sic nō v3 pñā arguendo ab inferiori ad superius negatione pposita & hoc per regulam

Etano arguit hec psequētia est bona pncipale sicut est aliq ppositio. significat ergo oīs ppositio est vā. et hec eadem nō valet ergo pclusio vera. pñā pat3 pbatō q ista nō valet qz posito q aliqua ppositio sit vera. tūc añs est verū & pñs falsū añs pbat. hec est vera pncipale sicut est aliq ppositio significat. & oīs ppositio vera est aliqua ppositio. ergo pncipale sicut est aliqua ppositio significat qz pncipale sicut est ppō uera significat & oīs ppositio vera est aliqua ppositio significata & tamen pñs est s3m. qz nō oīs ppositio est vera qz aliqua est falsa. Et q ista pñā sit bona arguitur sic si pncipale sicut est aliqua ppositio significat igitur sicut est aliqua ppositio significat & nō alr qz sicut est aliqua ppositio significat psequētia t3 p:tradiōtam